

Briuselis, 2026 m. vasario 18 d.
(OR. en, es, fr)

6177/1/26
REV 1 ADD 1

Tarpinstitucinė byla:
2025/0132 (COD)

CODEC 196
JAI 180
ASILE 16
FRONT 31

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

---

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinųjų atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2024/1348, kiek tai susiję su saugios trečiosios šalies koncepcijos taikymu, projektas (pirmasis svarstymas) – Teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimas = Pareiškimai

---

Ispanija paprašė į Tarybos posėdžio protokolą įtraukti šį pareiškimą

1. Ispanijai svarbu, kad Europos migracijos ir prieglobsčio paktas būtų įgyvendintas. Šis paktas yra istorinis žingsnis kuriant visapusišką ES prieglobsčio ir migracijos valdymo politiką ir teisinę sistemą. Reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo nustatoma bendra tarptautinės apsaugos procedūra (toliau – Prieglobsčio procedūrų reglamentas), yra vienas iš pagrindinių tos teisinės sistemos komponentų.
2. Ispanija šiam pasiūlymui iš dalies keisti Prieglobsčio procedūrų reglamentą nepitaria dėl keturių priežasčių, susijusių su teisėkūros, teisiniais, išorės santykių ir veiklos aspektais.

3. Pirma, reglamentu pažeidžiamas Pakto vientisumas. Juo Europos migracijos ir prieglobsčio paktas iš dalies keičiamas dar prieš jo taikymo pradžią 2026 m. birželio mėn. Šis pakeitimas daromas prieš mums įsitikinant, ar visa nauja teisinė sistema ir visų pirma naujos nuostatos dėl saugios trečiosios šalies koncepcijos, jau įtrauktos į Prieglobsčio procedūrų reglamentą, kaip susitarta 2023 m. pabaigoje, veikia tinkamai. Be to, pasiūlyme numatoma iš dalies keisti vieną iš elementų, kurie pasirodė ypač opūs siekiant bendro susitarimo, t. y. – saugios trečiosios šalies koncepciją. Galiausiai šis pasiūlymas negali būti vertinamas atskirai – jį reikia vertinti kartu su pasiūlymu dėl Gražinimo reglamento, nagrinėjant ir jame numatytą gražinimo centrų klausimą. Ispanija ir toliau kritiškai vertina tokius repatriacijos centrus trečiosiose šalyse.
4. Antra, Ispanijai kyla teisinio pobūdžio klausimai dėl to, kad į tekstą įtraukta galimybė nustatyti neprivalomą tvarką šioje srityje. Tokia tvarka nesudaro sąlygų užtikrinti, kad būtų paisoma prašytojų, kurie bus perduoti į trečiąją šalį, teisių ir pareigų. Nėra garantijos, kad tiems prašytojams bus suteikta veiksminga apsauga pagal Sąjungos ir tarptautinę teisę. Be to, jei tokia tvarka nėra privaloma, kyla klausimas, kaip valstybės narės ir trečiosios šalys galėtų būti įpareigosos jos laikytis. Aiškiai numatydamos galimybę pačiai Sąjungai nustatyti neprivalomą tvarką arba sudaryti susitarimus su trečiosiomis šalimis šiuo klausimu, visos valstybės narės prisiima didelę atsakomybę ir nepriimtina riziką. Be to, kyla didelė bylinėjimosi rizika dėl galimų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijoje įtvirtinto negražinimo principo pažeidimų. Teisinė rizika taip pat apima galimą poveikį atsakomybės nustatymo taisyklėms. Šiuo atžvilgiu negalima atmesti galimybės, kad perdavimas tarp valstybių narių pagal Prieglobsčio ir migracijos valdymo reglamentą gali būti sustabdytas, atsižvelgiant į tai, kad nacionaliniai teismai gali nuspręsti, jog tokius susitarimus pasirašiusioms šalims asmenys negali būti perduodami.

5. Trečia, tai, kad Sąjunga ar kitos valstybės narės sudarys tokio pobūdžio susitarimus su trečiosiomis šalimis, kurios yra Ispanijos kaimynystėje, darys tiesioginį poveikį Ispanijos dvišaliams santykiams su tomis šalimis. Tekste numatytas išankstinio informavimo mechanizmas bendrą sieną turinčioms valstybėms narėms. Tačiau šia formuluote nebūtų įtrauktos pagrindinės Ispanijos kaimyninės šalys, su kuriomis kitos valstybės narės galėtų sudaryti susitarimus apie tai nepranešusios Ispanijai ir su ja nepasikonsultavusios.
6. Ketvirta, veiklos lygmeniu, Ispanija rimtai abejoja jo efektyvumu ir veiksmingumu. Tai, kad galima pasirinkti, ar taikyti ryšio kriterijų, kelia abejonių, ar mechanizmas bus tvarus. Nesant šeimos, socialinio ar ekonominio ryšio, Ispanijai kyla klausimas, kokią paskatą nebandyti grįžti į Sąjungą turėtų perduodamas asmuo, kai jo ateities perspektyvos nepažįstamoje trečiojoje šalyje yra ribotos. Be to, jei kai kurios valstybės narės taikys ryšio kriterijų, o kitos jo netaikys, sistema taps fragmentuota, o ne bendra. Taip pat abejotina yra ir tokios priemonės ekonominė nauda. Nebuvo atlikta jokia nors kiek objektyvi kaštų ir naudos analizė. Tačiau yra panašių pavyzdžių, kurie jau parodė, kad tokių priemonių kaštai yra dideli, o rezultatai riboti.
7. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Ispanija **PRIEŠTARAUJA** tam, kad būtų priimtas toks reglamentas, koks yra siūlomas.

Prancūzija paprašė į Tarybos posėdžio protokolą įtraukti šį pareiškimą

Prancūzija balsuoja prieš Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2024/1348, kiek tai susiję su saugios trečiosios šalies koncepcijos taikymu, priėmimą. Keičiant trečiosios šalies koncepcijos taikymą taip, kaip siūloma tame tekste, kyla reikšminga veiklos, teisinė ir politinė rizika tiek toms valstybėms narėms, kurios pasirenka netaikyti ryšio kriterijaus, tiek toms valstybėms narėms, kurios pasirenka jį taikyti, bet *a fortiori* negalės to padaryti.

Panaikinus privalomą ryšio kriterijaus pobūdį ir vietoj to numačius galimybę sudaryti susitarimus arba nustatyti tvarką su trečiosiomis šalimis, kyla abejonių dėl sunkiai pasiektos pusiausvyros Migracijos ir prieglobsčio pakto kontekste, taigi ir kelia grėsmę pastarojo įgyvendinimui:

- dėl tokių teksto nuostatų gali išaugti antrinis judėjimas – šios rizikos nebuvo galima įvertinti iš anksto, prieš parengiant teisės akto peržiūrą, nes nebuvo išankstinio poveikio vertinimo;
- toks tekstas gali sutrikdyti perdavimą tarp valstybių narių pagal Dublino mechanizmą, taigi ir pagal 2024 m. gegužės 14 d. Reglamentą (ES) 2024/1351 dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo;
- tai ypač lemia galimybė nustatyti tvarką, kuri pagal savo pobūdį yra neprivaloma ir kuri neleis valstybei narei turėti visų garantijų, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad trečiojoje šalyje, į kurią atsakinga valstybė narė ketina prieglobsčio prašytoją grąžinti, tas prieglobsčio prašytojas galėtų pasinaudoti tokio lygio apsauga, kurios reikalaujama pagal saugios trečiosios šalies koncepciją, konkrečiai, kad tas prieglobsčio prašytojas turėtų veiksmingą galimybę tokią apsaugą gauti.

Galiausiai Prancūzija pakartoja, kad ji prieštarauja tokiems susitarimams ar tvarkai, kuriems prireiks ES finansavimo, visų pirma išorės veikslių lėšomis.